

عیسی چگونه نان حیات است؟

جاشوا اُون

در یوحنا ۶: ۴۸، اولین گفته از هفت گفته‌ی «من هستم» عیسی را می‌شنویم. شش مورد از این گفته‌ها شامل یک مسند است - نان (یوحنا ۶: ۴۸)، نور (یوحنا ۸: ۱۲؛ ۹: ۵)، در (یوحنا ۱۰: ۷، ۹)، شبان نیکو (یوحنا ۱۰: ۱۱، ۱۴)، قیامت و حیات (یوحنا ۱۱: ۲۵)، و راه، راستی و حیات (یوحنا ۱۴: ۶) - که چیزی درباره‌ی شخص و کار عیسی به ما می‌گوید. یکی از این گفته‌ها، یوحنا ۸: ۵۸، فاقد مسند است، اما بیانگر ادعای مالکیت عیسی بر نام الهی «من هستم» است؛ این همان نامی است که خداوند هنگامی که موسی خواست نام خدا را بداند، بر او آشکار ساخت (خروج ۳: ۱۴). گفته‌ی مطلق در یوحنا ۸: ۵۸، «پیش از آنکه ابراهیم پیدا شود من هستم»، روشن می‌سازد که هر یک از گفته‌های «من هستم» عیسی، تأییدی بر الوهیت اوست. از آنجایی که رهبران مذهبی یهود باور نداشتند که عیسی همان مسیح موعود است، این گفته را کفرآمیز دانستند. بنابراین، «آنگاه سنگ‌ها برداشتند تا او را سنگسار کنند» (یوحنا ۸: ۵۹). آنها حقیقتی را که عیسی درباره‌ی ذات الهی خود اعلام کرد، درک کردند، اما به او ایمان نیاوردند. همان‌طور که با بررسی نخستین گفته‌ی «من هستم» خواهیم دید، این بی‌ایمانی مسئله‌ی کوچکی نیست. کلام عیسی، مسئله‌ی مرگ و زندگی است.

عیسی طی گفتگویی طولانی با دنبال‌کنندگانش فرمود: «من نان حیات هستم» (یوحنا ۶: ۴۸). این گفتمان، درست پس از خوراک دادن به پنج‌هزار نفر با پنج نان و دو ماهی (یوحنا ۶: ۵ و ۱۴) و کمی پیش از عید فصّح و عید خیمه‌ها (یوحنا ۶: ۴) رخ داد. هر دوی این رویدادها، زمینه‌ی مهمی برای درک این معنا فراهم می‌کنند که عیسی چرا نان حیات است.

در عید خیمه‌ها، مردم مراقبت خدا از اسرائیلی‌ها را در بیابان، پس از رهایی‌شان از بردگی در مصر، جشن می‌گرفتند. بیابان مکان مناسبی نبود و از منابع لازم برای بقای انسان، از جمله خوراک، آب، سایه در روز و نور در شب، بی‌بهره بود. با این حال، در طول سفرهایشان در این سرزمین بایر، خداوند تمام زمین ثابت کرد که میزبانی سخاوتمند است و تمام نیازهایشان را از خزائن پر جلال خود در مسیح عیسی تأمین می‌کند (فیلیپیان ۴: ۱۹؛ نگاه کنید به ۱ قرن‌تیا ۱۰: ۴۱). یکی از نخستین معجزات برای برآوردن نیازهایشان این بود که خدا نان روزانه‌شان را فراهم ساخت. وقتی مردم برای اولین بار این نان را دیدند، نمی‌دانستند چیست، پس آن را «مَن» نامیدند. مزمور ۷۸: ۲۳-۲۵، نیکویی خداوند در فراهم آوردن نان در بیابان را چنین یادآوری می‌کند:

پس ابرها را از بالا امر فرمود

و درهای آسمان را گشود

و مَن را بر ایشان بارانید تا بخورند

و غله‌ی آسمان را بدیشان بخشید.

مردمان، نان زورآوران را خوردند

و آذوقه‌ای برای ایشان فرستاد تا سیر شوند.

در یوحنا باب ۶، یهودیان از عیسی خواستند تا با انجام معجزه‌ای مانند آنچه موسی در دادن مَنّ به پدرانشان انجام داده بود، حقانیت خود را ثابت کند. عیسی در پاسخ، اشتباهشان را تصحیح کرده، توضیح داد که موسی نبود، بلکه پدر او بود که مَنّ را به آنها داد. او سپس توضیح داد که خود او همان مَنّ یا نان آسمانی است که جان‌هایشان را تغذیه خواهد کرد. مَنّ، هدیه‌ای نیکو از جانب خدا بود که بدن‌های اسرائیلی‌ها را به مدت چهل سال، پیش از ورودشان به سرزمین موعود، تغذیه کرد. اما کسانی که مَنّ را خوردند، مُردند. عیسی فرمود: «و هر که جسد مرا خورد و خون مرا نوشید، حیات جاودانی دارد و من در روز آخر او را خواهم برخیزانید» (یوحنا ۶: ۵۴).

هنگامی که عیسی به پنج‌هزار نفر خوراک داد، همان کاری را بازآفرینی می‌کرد که خدا در ایام موسی انجام داده بود تا نشان دهد که او همان خداوندی است که نیازها را تأمین می‌کند. اما وقتی مردم دوباره به جستجوی او آمدند، به آنها هشدار داد که انگیزه‌ی آنها خواسته و اشتهاهایی نادرست است. آنها برای خوراکی که فانی است، زحمت می‌کشیدند؛ در عوض، باید برای خوراکی که تا حیات جاودان باقی است، تلاش کنند. آنگاه عیسی توضیح داد که او همان نان حیات است.

زبان نان و خوردن بدن و نوشیدن خون او، آشکارا به ذات انسانی عیسی اشاره دارد. ایمان آوردن به عیسی، به معنای پذیرش قربانی حیات انسانی اوست. باین‌حال، گفته‌های «من هستم» از ذات الهی عیسی نیز سخن می‌گویند. بنابراین، ایمان‌داران او را نه تنها از طریق ایمان به قربانی‌اش، بلکه از طریق ایمان به حیات فناپذیرش به‌عنوان خدای جسم پوشیده نیز می‌پذیرند. خوردن، توصیف مناسبی برای ایمان نجات‌بخش است، زیرا آنچه خورده می‌شود به درون راه می‌یابد تا حیات را تغذیه کرده و سلامتی را تقویت کند. باین‌حال، برخلاف خوراک جسمانی، حیات مسیح در شخص ایمان‌دار، با اعمال محبت‌آمیز از بین نمی‌رود و به پایان نمی‌رسد. حیات جاودانی او، حیاتی خدا-محور را تا ابد پایدار نگاه می‌دارد.

این مقاله بخشی از مجموعه «علم تفسیر کتاب مقدس» است.

این مقاله در وبسایت لیگونیر منتشر شده است.

دکتر جاشوا اُون، کشیش ارشد کلیسای مشایخی Spruce Creek در پورت اورنج، فلوریدا است.